WOCO 07 EN 08.03.26

THEMA: Terug naar de Bron

INLEIDING

Sta op, dat is het thema van de Veertigdagentijd in de Andreas. Maar laten we eerst gaan zitten. Om in te keren. Om te luisteren naar de impulsen van ons hart. Terug naar de Bron. Verbinding zoeken met de Bron van het Leven, zoals Jezus dat steeds deed. Ga rustig zitten om echt te luisteren naar de gebeden, muziek, de liederen. Naar het evangelie van vandaag over Jezus en de Samaritaanse (één lezing vandaag!). Laat het toe en ontdek wat jou raakt, inspireert, goed doet. Sta dan op om hieraan vorm te geven in je dagelijkse leven.

OPENINGSGEBED

God, Bron van Levend Water, op weg naar Pasen houden we even halt om bij U tot rust te komen. Hoe dorsten wij ernaar te weten wie Gij zijt. Reikhalzend zien wij uit naar U en wij verlangen ons te laven aan de koele stromen van uw Woord. Wees hier aanwezig in ons midden en geef dat wij bron van leven worden voor mensen die met ons gaan, nu en alle dagen van ons leven.

LEZING Evangelie: Johannes 4,5-42

Jezus kwam bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef gegeven had, waar de Jakobsbron is. Jezus was vermoeid van de reis en ging bij de bron zitten: het was rond het middaguur. Toen kwam er een Samaritaanse vrouw water putten. Jezus zei tegen haar: "Geef mij wat te drinken." Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen. De vrouw antwoordde: "Hoe kunt u, als Jood, mij om drinken vragen? Ik ben immers een Samaritaanse!" Joden gaan namelijk niet met Samaritanen om. Jezus zei tegen haar: "Als u wist wat God wil geven en wie het is die u om water vraagt, zou u hem erom vragen en dan zou hij u levend water geven." "Maar heer," zei de vrouw, "u hebt geen emmer en de put is diep-waar wilt u dan levend water vandaan halen?

U kunt toch niet meer dan Jakob, onze voorvader? Hij heeft ons die put gegeven en er zelf nog uit gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee." "Iedereen die dit water drinkt, zal weer dorst krijgen," zei Jezus, "maar wie het water drinkt dat ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft." "Geef mij dat water, heer", zei de vrouw, "dan zal ik geen dorst meer hebben en hoef ik ook niet meer hierheen te komen om water te putten." Toen zei Jezus tegen haar: "Ga uw man eens roepen en kom dan weer terug." "Ik heb geen man", zei de vrouw. "U hebt gelijk als u zegt dat u geen man hebt," zei Jezus, "u hebt vijf mannen gehad, en degene die u nu hebt, is uw man niet. Wat u zegt is waar." Daarop zei de vrouw: "Nu begrijp ik, heer, dat u een profeet bent! Onze voorouders vereerden God op deze berg en bij u zegt men dat in Jeruzalem de plek is waar God vereerd moet worden." "Geloof me", zei Jezus, "er komt een tijd dat jullie noch op deze berg, noch in Jeruzalem de Vader zullen aanbidden. Jullie weten niet wat je vereert, maar wij weten dat wel; de redding komt immers van de Joden. Maar er komt een tijd, en die tijd is nu gekomen, dat wie de Vader echt aanbidt, hem aanbidt in geest en in waarheid. De Vader zoekt mensen die hem zo aanbidden, want God is Geest, dus wie hem aanbidt, moet dat doen in geest en in waarheid." De vrouw zei: "Ik weet wel dat de Messias zal komen (dat betekent 'gezalfde'), wanneer hij komt zal hij ons alles vertellen." Jezus zei tegen haar: "Dat ben ik, degene die met u spreekt." Op dat moment kwamen zijn leerlingen terug, en ze verbaasden zich erover dat hij met een vrouw in gesprek was. Toch vroeg niemand: "Wat wilt u daarmee?" of "Waarom spreekt u met haar?" De vrouw liet haar kruik staan, ging terug naar de stad en zei tegen de mensen daar: "Kom mee, er is iemand die alles van mij weet. Zou dat niet de messias zijn?" Toen gingen de mensen de stad uit, naar hem toe. Intussen zeiden de leerlingen tegen Jezus: "Rabbi, u moet iets eten." Maar hij zei: "Ik heb voedsel dat jullie niet kennen." "Zou iemand hem iets te eten gebracht hebben?", zeiden ze tegen elkaar. Maar Jezus zei: "Mijn voedsel is: de wil doen van hem die mij gezonden heeft en zijn werk voltooien. Jullie zeggen toch: "Nog vier maanden en dan komt de oogst"? Ik zeg jullie: kijk om je heen, dan zie je dat de velden rijp zijn voor de oogst! De maaier krijgt zijn loon al en verzamelt vruchten voor het eeuwige leven, zodat de zaaier en de maaier tegelijk feest kunnen vieren. Hier is het gezegde van toepassing: De een zaait, de ander maait. Ik stuur jullie eropuit om een oogst binnen te halen waarvoor je geen moeite hebt hoeven doen; dat hebben anderen gedaan en jullie maken hun werk af." In die stad kwamen veel Samaritanen

tot geloof in hem door het getuigenis van de vrouw: "Hij weet alles van me." Ze gingen naar hem toe en vroegen hem bij hen te blijven. Toen bleef hij nog twee dagen. Nog veel mensen kwamen tot geloof door wat hij zei; Ze zeiden tegen de vrouw: 'Eerst geloofden we in Jezus door wat jij ons vertelde. Maar nu hebben we hem zelf gehoord. En nu weten we dat Jezus werkelijk de redder van de wereld is.'

OVERWEGING

Wat ik nooit meer zal vergeten. Het was maart 1998, één dag voor de operatie van mijn moeder. Ze had eierstokkanker en lag in het ziekenhuis van Almelo. Het spreekuur was om. En we namen met veel spanning en angst afscheid van haar. In de lift bemerkte ik dat ik mijn jas was vergeten. Ik terug naar haar kamer. En daar zat ze op een stoel bij haar bed. Haar ogen gesloten, handen gevouwen. Het raakt me nog steeds: haar eenvoud, overgave, rust en ingetogenheid. Ze was ah bidden. Misschien wilde ze zich openen voor die diepe goddelijke rust en vrede die ze wel eens had ervaren. Ze was gaan zitten om terug te gaan naar de Bron. Om zo op te kunnen staan voor de operatie. Jezus was vermoeid van de reis. Hij gaat bij de Jakobsbron zitten. Misschien om zich te openen voor de liefde van God. misschien had hij dat niet meer nodig en was hij een al liefde en vrede. Er kwam een Samaritaanse vrouw om water te putten. Jezus vraagt of zij haar wat te drinken wil geven. "WAT, hoe kun jij als jood een Samaritaanse om drinken vragen?" Waarom zegt de Samaritaanse dit? Joden zagen Samaritanen als een verachtelijk volkje, als bastaards. Rond 720 v.Chr. werd Israël veroverd door de Assyriërs. Veel mannen werden weggevoerd. Ouderen, vrouwen en kinderen bleven achter. Er kwamen heidense kolonisten uit Babel, Arabië en Syrië. Vele vrouwen trouwden met deze heidense kolonisten en raakten zwanger. Deze Samaritanen werden door de joden beschouwd als halve joden: Ze aanbaden goden van de kolonisten. Ze gaan niet naar de tempel in Jeruzalem, maar aanbidden God op de berg Gerizim. Van de bijbel aanvaarden ze alleen de Thora. Na verloop van tijd was het voor joden verboden om omgang te hebben met deze Samaritanen. Nu terug naar Jezus en de Samaritaanse: De vraag was toen: Woont God bij de bron van aartsvader Jakob? Of alleen in de tempel van Jeruzalem of de berg Gerizim? Ik laat even Harrie Brouwers aan het woord: "Neen", zegt Jezus, "God is in Geest en Waarheid." Dwz: God is hier omdat een rabbi spreekt

met een vrouw-dat was toen hoogst ongewoon. Omdat een verstoten vrouw (ze heeft zich met te veel mannen ingelaten) respect ontmoet. God is hier omdat verzoening tot stand komt tussen een joodse man en een vrouw uit Samaria. Er is iets meer dat leven schenkt dan levend water van Jakob. Dat is de Geest, de liefde, de barmhartigheid; dat is het water waarmee je de dorst lest van een ander." Jezus staat hier echt op. Dit doet hij vanuit zijn verbinding met zijn hart, met God. Hij handelt vanuit zijn innerlijke bron van liefde. Tot slot: Voor we opstaan, gaan we eerst zitten-is mijn overtuiging, hoeft niet de uwe te zijn. Zitten om in te keren. Om gevoel te krijgen voor de essentie van het leven. Om stil te worden voor God die ons zomaar het leven schenkt. Stil worden is niet zo gemakkelijk. Met al die gedachten in je hoofd. Je zit nog maar net of: ik moet die nog bellen… De aardappels zijn op….de auto die voorbij scheurt roept een herinnering op…etc. Maar hou vol. Vertrouw op, dwars doorheen al het kwaad in de wereld en in jezelf….vertrouw op de liefdevolle, bezielende krachten door de grote Bezieler in jou gelegd. Weet dat er in jouw hart een diepe vrede en grote liefde is gelegd. Open je daarvoor en sta dan op om het om te zetten in het leven van alledag. Amen.

VREDESWENS

Water, levend water wil de Heer voor ons zijn. Water waardoor wij kunnen leven, bloeien, tot leven komen. Moge ons dat water gegeven zijn, opdat wij kunnen leven in de vrede van Christus. Wensen we elkaar deze vrede toe.